

1. CEL USTANOWIENIA PROCEDURY

Celem niniejszej procedury jest określenie warunków i zasad postępowania w procesie realizacji usługi certyfikacji na zgodność z systemem Kryteriów Zrównoważonego Rozwoju KZR INiG przez Bureau Veritas Polska Sp. z o.o.

Uwaga 1: Odwołanie w niniejszym dokumencie standardu KZR INiG niedatowanego oznacza odwołanie do aktualnie obowiązującego wydania tego standardu.

Uwaga 2: Odwołanie do normy np. ISO 17065 oznacza odwołanie do normy międzynarodowej, europejskiej lub wydania krajowego tej normy, w tym przypadku PN-EN ISO 17065.

2. ZAKRES

Zakres stosowania programu obejmuje usługi certyfikacyjne Bureau Veritas Polska Sp. z o.o. na zgodność z systemem Kryteriów Zrównoważonego Rozwoju KZR INiG dedykowanym przedsiębiorcom działającym w łańcuchu dostaw biopaliw, biopłynów i biokomponentów w ścieżkach biopaliw i biopłynów oraz paliw z biomasy.

3. NADZÓR NAD PROCEDURĄ

Bureau Veritas Polska Sp. z o.o. sprawuje nadzór nad przestrzeganiem niniejszych zasad.

4. WYMAGANIA NADRZĘDNE

Wymagania systemu KZR INiG opisane w dokumentacji:

- System KZR INiG /1/ Opis Systemu Kryteriów Zrównoważonego Rozwoju INiG – Zasady ogólne
- System KZR INiG /2/ Definicje
- System KZR INiG /3/ Powiązanie z ustawodawstwem krajowym
- System KZR INiG /4/ Wykorzystanie gruntów rolniczych na cele produkcji biomasy – tereny zasobne w pierwiastek węgla
- System KZR INiG /5/ Wykorzystanie gruntów rolniczych na cele produkcji biomasy – różnorodność biologiczna
- System KZR INiG /6/ Wykorzystanie gruntów rolniczych na cele produkcji biomasy – wymogi i normy w dziedzinie rolnictwa i ochrony środowiska
- System KZR INiG /7/ Wytyczne w zakresie sposobu prowadzenia systemu bilansu masy
- System KZR INiG /8/ Wytyczne w zakresie sposobu wyznaczania jednostkowych wartości emisji GHG dla biopaliw, paliw z biomasy i biopłynów w cyklu życia
- System KZR INiG /9/ Wymagania dla jednostek certyfikujących
- System KZR INiG /10/ Wytyczne dla audytora i prowadzenia audytu
- System KZR INiG /11/ Biomasa leśna
- Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2018/2001 z dnia 11 grudnia 2018 r., w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych (RED II)
- Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2022/996 z dnia 14 czerwca 2022 r. w sprawie zasad weryfikacji kryteriów zrównoważonego rozwoju i ograniczania emisji gazów cieplarnianych oraz kryteriów niskiego ryzyka spowodowania pośredniej zmiany użytkowania gruntów
- EN ISO 19011:2012 Wytyczne dotyczące audytowania systemów zarządzania
- EN ISO/IEC 17065 Ocena zgodności — Wymagania dla jednostek certyfikujących wyroby, procesy i usługi
- PN-EN ISO/IEC 17029 - Ocena zgodności - Ogólne zasady i wymagania dla jednostek walidujących i weryfikujących

- PN-EN ISO 14065 - Ogólne zasady i wymagania dla jednostek walidujących i weryfikujących informacje środowiskowe
- ISO 14066 - Gazy cieplarniane. Wymagania kompetencyjne dla zespołów walidujących i weryfikujących gazy cieplarniane
- ISO 14064-3 - Gazy cieplarniane -- Część 3: Specyfikacja i wytyczne weryfikacji oraz walidacji oświadczeń dotyczących gazów cieplarnianych
- IAF MD 4 - Dokument obowiązkowy IAF dotyczący stosowania technologii informacyjno-komunikacyjnych („ICT”) do celów prowadzenia audytów/ocen
- Inne wymagania prawne niezbędne do przeprowadzenia w prawidłowy sposób procesu certyfikacji KZR

Dodatkowo bezwzględnie obowiązujące Bureau Veritas Polska Sp. z o.o. są wszelkie wytyczne, interpretacje, komunikaty publikowane na stronie internetowej systemu KZR INiG oraz przesyłane drogą @ od właściciela standardu.

5. OPIS POSTĘPOWANIA

5.1. Przegląd wniosku

Proces certyfikacji inicjowany jest przekazaniem przez klienta Wniosku o certyfikację (PF07_KZR).

Wniosek zawiera podstawowe informacje o firmie i jej działalności w ramach planowanej certyfikacji w programie KZR INiG. Obowiązkowe dane niezbędne do weryfikacji danych przez Bureau Veritas Polska Sp. z o.o.:

- dane firmy
- rodzaj audytu
- ścieżka certyfikacji
- zakres certyfikacji
- informacje na temat lokalizacji, magazynów, systemu planowania zasobów przedsiębiorstwa (ERP)
- informacje na temat ilości dostawców z danego zakresu
- rodzaj stosowanej emisji GHG (w przypadku wyliczeń wartości indywidualnych emisji GHG należy dołączyć kalkulator emisji GHG wraz z dokumentacją potwierdzającą dane do wyliczeń)
- rodzaj biomasy na wejściu i wyjściu
- informacje na temat innych systemów certyfikacji w firmie
- lista dostawców z adresami, gdy ma zastosowanie
- lista odbiorców, gdy ma zastosowanie
- bilanse masy (pełne kwartały od ostatniego rozliczonego podczas ostatniego audytu)
- liczba transakcji przeprowadzonych w każdym kwartale podlegającym audytowi na wejściu i wyjściu wg dokumentacji finansowej
- opis działalności firmy z preferowanym terminem audytu

Wniosek ten jest przeglądany przez uprawniony w Bureau Veritas Polska Sp. z o.o. personel.

5.2. Zakres audytu

System Kryteriów Zrównoważonego Rozwoju KZR jest to polski system certyfikacji, którego właścicielem jest Instytut Nafty i Gazu – Państwowy Instytut Badawczy. System KZR INiG decyzją nr 2014/325/UE z dnia 3 czerwca 2014 r. oraz kolejną 2018/1984 z dnia 13 grudnia 2018 r. został zatwierdzony przez Komisję Europejską w odniesieniu do wykazania zgodności z kryteriami zrównoważonego rozwoju zgodnie z dyrektywami Parlamentu Europejskiego i Rady 98/70/WE oraz 2009/28/WE. System KZR INiG znajduje się na liście uznanych przez Komisję Europejską systemów certyfikacji.

14 grudnia 2022 r. została wydana kolejna DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2022/2461 w sprawie zatwierdzenia systemu „KZR INiG” w odniesieniu do wykazania zgodności z wymogami ustanowionymi w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 dotyczącymi biopaliw, biopłynów, paliw z biomasy, odnawialnych paliw ciekłych i gazowych pochodzenia niebiologicznego oraz pochodzących z recyklingu paliw węglowych oraz w sprawie uchylecia decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2022/603. Decyzja rozszerza zakres certyfikacji KZR INiG o art. 29 (6-7) dyrektywy 2018/2011 (biomasa leśna).

Zasady Systemu KZR INiG oparte są na wymaganiach podanych w Dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2018/2001 z dnia 11 grudnia 2018 r., w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych (RED II).

W zależności od procesów realizowanych przez podmiot gospodarczy zakres auditu uwzględnia ocenę na zgodność z wymaganymi wytycznymi danych systemów.

Zakres auditu i ścieżka certyfikacyjna w odniesieniu do realizowanych procesów powinny zostać ustalone i zwalidowane pomiędzy firmą a Bureau Veritas Polska Sp. z o.o. przed rozpoczęciem auditu. Zakres auditu i ścieżka certyfikacyjna powinny być przedstawione w sposób jasny i jednoznaczny w kontrakcie pomiędzy firmą a jednostką certyfikującą, w raporcie z auditu, na certyfikacie oraz spójne z rejestracją uczestnika w systemie przekazywanym przez administratora systemu – Instytut Nafty i Gazu (tzw. żółty mail i/lub informacja w module KZR).

Podmiot może się certyfikować w ramach poniższych ścieżek certyfikacyjnych:

- biopaliwa i biopłyny
- paliwa z biomasy

Poza określeniem ścieżki, podmiot gospodarczy jest zobowiązany do zadeklarowania zakresu (-ów) certyfikacji:

Nr	Kod	Zakres
1.	PO	Miejsce pochodzenia
2.	FA	Gospodarstwo rolne/Plantacja
3.	FGCS	Pierwszy punkt zbiórki biomasy uprawianej/zbieranej w gospodarstwach/plantacjach z magazynowaniem
4.	FGCW	Pierwszy punkt zbiórki biomasy uprawianej/zbieranej w gospodarstwach/plantacjach bez magazynowania
5.	FGWS	Pierwszy punkt zbiórki odpadów/pozostałości nieuprawianych/zbieranych w gospodarstwach/plantacjach z magazynowaniem
6.	FGWW	Pierwszy punkt zbiórki odpadów/pozostałości nieuprawianych/zbieranych w gospodarstwach/plantacjach bez magazynowania

7.	FGAS	Pierwszy punkt zbiórki pozostałości/ odpadów rolnych z magazynowaniem
8.	FGAW	Pierwszy punkt zbiórki pozostałości/ odpadów rolnych bez magazynowania
9.	FGFS	Pierwszy punkt zbiórki biomasy leśnej z magazynowaniem
10.	FGFW	Pierwszy punkt zbiórki biomasy leśnej bez magazynowania
11.	OM	Tłocznia oleju
12.	SM	Cukrownia
13.	DT	Gorzelnia
14.	EP	Produkcja bioetanolu
15.	ET	Produkcja ETBE
16.	BP	Produkcja biodiesela
17.	HVO	Produkcja HVO
18.	HP	Procesy wodorowe
19.	MT	Produkcja MTBE
20.	HCAR	Produkcja biowęglowodorów
21.	LPG	Produkcja biopaliwa LPG

5.3. Kalkulacja wielkości auditu

Bureau Veritas Polska Sp. z o.o. zapewnia prawidłową realizację procesu certyfikacji KZR w oparciu o ustalenie wielkości wymaganego czasu audytu.

5.4. Umowa

Na podstawie kalkulacji wielkości auditu przygotowywana jest umowa certyfikacyjna (PF08_KZR)

Podpisanie Umowy traktowane jest przez Bureau Veritas Polska Sp. z o.o. jako zawarcie Umowy Certyfikacyjnej i stanowi podstawę do przeprowadzenia procesu certyfikacji.

Umowa certyfikacyjna reguluje prawa i obowiązki obu stron z uwzględnieniem wymagań właściciela programu KZR INiG.

W ramach certyfikacji zagranicznej, Bureau Veritas Polska Sp. z o.o. podpisuje dodatkową umowę SLA z oddziałem Bureau Veritas w danym kraju. Umowa z klientem podpisywana jest przez Bureau Veritas Polska Sp. z o.o., za pośrednictwem oddziału Bureau Veritas w danym kraju.

5.5. Planowanie auditu

Koordynator ds. planowania certyfikacji jest odpowiedzialny za zaplanowanie audytu.

Koordynator ds. planowania certyfikacji utrzymuje stały kontakt z Klientem i Audytorem, a w razie potrzeby podejmuje konieczne działania do realizacji zgodnej z ustalonymi wymaganiami i zakresem usługi. Prowadzi nadzór nad realizacją danej oceny, rozliczeniem końcowym, zapewnieniem posiadania i aktualności kompletu wzorcowych dokumentów, przypomina o zasadach BHP i wewnętrznych zarządzeniach w Bureau Veritas Polska Sp. z o.o. (Firmowy Kodeks Etyki Zawodowej).

Klient ma prawo wnieść do Bureau Veritas Polska Sp. z o.o. sprzeciw wobec wyznaczonego audytora w przypadku możliwości zaistnienia konfliktu interesów. W wyniku sprzeciwu Bureau Veritas Polska Sp. z o.o. wyznacza innego audytora. W takim przypadku może zaistnieć konieczność zmiany ustalonego wcześniej terminu auditu.

Brak sprzeciwu Klienta uznane zostaje za akceptację przedstawionego zespołu auditorów. Koordynator ds. planowania ustala w uzgodnieniu z klientem termin auditu nie później niż na 1 miesiąc przed datą ostatniego auditu certyfikującego/recertyfikującego.

5.6 Częstotliwość audytów

Audyty przeprowadzane są z częstotliwością do 12 miesięcy od daty ostatniego auditu.

5.7. Cykl certyfikacyjny

Pierwszy audyt jest audytem gotowości oceniającym procedury audytowanego i jego świadomość nowych zobowiązań. W przypadku recertyfikacji audytowane są nie tylko procedury, ale również dane z pełnych kwartałów od dnia poprzedniego audytu.

Podmioty gospodarcze podlegają audytowi przed uzyskaniem pozwolenia na udział w systemie. Pierwszy audyt nowego uczestnika systemu jest zawsze w siedzibie.

5.8 Proces certyfikacji

5.8.1 Przygotowanie do auditu

Przed audytem certyfikowana firma powinna poznać szczegółowo wymagania systemu KZR INiG oraz pozostałe dokumenty określające zasady certyfikacji, które zamieszczone są na stronie internetowej administratora systemu.

Przygotowując się do auditu certyfikującego, firma może przeprowadzić audit wstępny, który jest wykorzystywany tylko wewnętrznie i nie zawiera zaleceń, a proces oceny wstępnej nie kończy się wydaniem certyfikatu zgodności.

Jeśli audit nie jest audytem certyfikującym, firma powinna poinformować o tym jednostkę certyfikującą, żeby auditor mógł sprawdzić działania korygujące z poprzedniego auditu w przypadku stwierdzonych niezgodności.

5.8.2 Opracowanie planu auditu

Plan auditu przygotowywany jest przez audytora na bazie m.in. następujących dokumentów otrzymanych przed audytem:

- wniosku o wycenę kosztów certyfikacji
- innych informacji uzyskiwanych przez audytora przed audytem takich jak np.: mapy procesów
- wykazu procesów, którym poddawana jest biomasa, wykazu procesów, na których zachodzi zmiana masy lub konwersja masy, procedur systemu bilansu masy, procedur wyznaczania wartości emisji GHG
- przygotowanego kalkulatora czasu auditu oraz analizy ryzyka

Bureau Veritas Polska Sp. z o.o. przed audytem przekazuje Klientowi plan auditu. Plan auditu powinien zawierać:

- kryteria auditu
- w przypadku zespołu audytującego informacje, który auditor wykonuje, którą z części auditu
- ramowy harmonogram czasowy, który zostanie poświęcony na ocenę poszczególnych obszarów zgodnie ze zgłoszonymi zakresami i ścieżką certyfikacji.

Plan auditu jest przesyłany do audytowanej firmy przed audytem, w celu zapewnienia dostępności osób odpowiedzialnych w dniu auditu oraz wniesienia przez klienta ewentualnych uwag

Audit powinien być planowany w oparciu o następujące etapy:

- spotkanie otwierające,
- zbieranie i weryfikowanie informacji wg listy pytań kontrolnych
- opracowanie ustaleń z auditu
- przygotowanie wniosków z auditu
- spotkanie zamykające.

Zakres auditu powinien być ponownie zwalidowany na początku auditu z uwzględnieniem wyboru wyliczeń emisji GHG przez klienta

Przedstawiciele klienta towarzyszą auditorowi podczas auditu i współpracują z nim. W ramach auditu przeprowadzane są wywiady z członkami personelu kierowniczego różnych szczebli. Podczas spotkania otwierającego i zamykającego powinni być obecni przedstawiciele wyższego kierownictwa, aby omówić ewentualne odstępstwa i niezgodności oraz zapoczątkować działania korygujące.

Podczas auditu auditor wiodący zobowiązany jest do uzyskania informacji ze strony firmy o ilości zakupionej/zbytej biomasy zrównoważonej z podziałem na pełnie ostatnie kwartały.

Podczas spotkania zamykającego auditor (lub audytor wiodący, w przypadku zespołu auditującego) przedstawia wszystkie wnioski oraz omawia wszystkie stwierdzone odstępstwa i niezgodności. Podczas spotkania zamykającego, auditor przedstawia wykaz niezgodności, które powinny być podstawą przygotowania działań korygujących dotyczących stwierdzonych niezgodności (PF05_KZR_ Karta niezgodności/obserwacji).

Uwaga 1

Rolnicy

Audyt grupowy rolników możliwy jest tylko dla jednorodnych grup rolników. Audyty grupowe pod kątem spełnienia kryteriów dotyczących gruntów są dozwolone, jeśli gospodarstwa są położone blisko siebie i mają podobne cechy, takie jak warunki klimatyczne lub glebowe.. Audyty grupowe w celu obliczenia wskaźników emisji gazów cieplarnianych dla grupy są dopuszczalne tylko wtedy, gdy producenci mają podobne systemy produkcji oraz uprawy. Zagajniki o krótkiej rotacji również podlegają zasadom certyfikacji rolników.

Weryfikacja esca

KZR INiG dopuszcza przeprowadzenie grupowego audytu esca, jeśli spełnione są odpowiednie warunki (Patrz system KZR INiG/8). W zakresie audytu, audytorzy certyfikujący praktykę esca również w podejściu certyfikacji grupowej, będą zobowiązani w ramach zakresu audytu do wstępnej weryfikacji i monitorowania obszaru podlegającego praktyce esca podczas każdego audytu ponownej certyfikacji lub audytu nadzoru,.

Jeśli audyt wykaże, że rolnik nie przestrzega zasad esca, zostaje on wykluczony z FGP i nie może dostarczać towarów przez okres kolejnych trzech lat. FGP jest zobowiązany do ponownego obliczenia esca, zgodnie z Systemem KZR INiG/8.

Wcześniejszy certyfikacja esca z dobrowolnego lub krajowego systemu, uznanego przez Komisję, wystarczy, aby udowodnić stosowanie praktyki esca w minionym okresie.

Wytyczne dla audytorów i prowadzenia audytów w gospodarstwach rolnych i podmiotach gospodarczych działających poza UE

Do sprawdzania zgodności z wymaganiami w zakresie wykorzystania gruntów do produkcji biomasy stosować należy te same kryteria jak w EU. Sprawdzanie przeprowadzać należy zgodnie z wymaganiami podanymi w następujących dokumentach Systemu KZR INiG Wykorzystanie gruntów

rolniczych na cele produkcji biomasy – tereny zasobne w pierwiastek węgiel (System KZR INiG /4); Wykorzystanie gruntów rolniczych na cele produkcji biomasy – różnorodność biologiczna (System KZR INiG /5); oraz Wykorzystanie gruntów rolniczych na cele produkcji biomasy (System KZR INiG 6).

Do sprawdzania zgodności z systemem bilansu masy stosowanym przez producenta używać należy wymagań określonych w Wytycznych w zakresie sposobu prowadzenia systemu bilansu masy (System KZR INiG 7).

Wymogi dla sprawdzania obliczeń emisji gazów cieplarnianych lub stosowania wartości standardowych określono w Wytycznych w zakresie sposobu wyznaczania jednostkowych wartości emisji GHG dla biopaliw i biopłynów w cyklu życia (System KZR INiG 8).

Podjąć również należy dodatkowe środki opisane poniżej.

1) Weryfikacja stosowania dobrych praktyk rolnych

Obejmuje to sprawdzanie procedur zarządzania i kontroli wpływu produkcji rolnej na środowisko. Audytor powinien przeanalizować dokumenty dotyczące zarządzania jakością, szkolenia personelu i podwykonawców, plany i metody rekultywacji gleby i minimalizowania erozji, a następnie dokumenty dotyczące zakupu i stosowania herbicydów i pestycydów, ich magazynowania, pomiaru, mieszania, przygotowanie do oprysku, a także listę osób odpowiedzialnych za ich stosowanie wraz z kwalifikacjami tych osób. Na koniec sprawdzić należy dokumenty dotyczące zakupu, kalibracji, przeglądów i utrzymania maszyn używanych w gospodarstwie, w tym opryskiwaczy. Audytor ma także przejrzeć i ocenić dokumenty dotyczące zakupu i wykorzystania materiału siewnego, używania substancji organicznych (np. nawozów naturalnych), środków zapobiegania i monitorowania szkodników roślin oraz potencjał ich zwalczania.

Audytor ma potwierdzić wiarygodność dokumentów przeprowadzając wizję lokalną w lokalizacjach wskazanych w poszczególnych dokumentach w celu sprawdzenia stosowanych procedur, np. składowania nawozów i środków ochrony roślin, magazynów, miejsc przygotowywania mieszanek do oprysku, itd. Audytorzy powinni także sprawdzić postępowanie z opakowaniami po oprysku i/lub innymi substancjami uznawanymi za szkodliwe dla ludzi i/lub środowiska. Rozstrzygające znaczenie w tym kontekście może mieć np. obecność „dzikich” wysypisk śmieci na terenie gospodarstwa lub w jego pobliżu.

W gospodarstwach hodowlanych audytor musi sprawdzić, czy zwierzęta mają dobre warunki bytowe, są zdrowe i dobrze karmione oraz posiadają opiekę weterynaryjną.

Audytorzy powinni także sprawdzić prawdziwość informacji podanych w dokumentach rozmawiając z odpowiednimi pracownikami

2) Weryfikacja stosowania dobrych praktyk w miejscu pracy w podmiotach spoza UE

Powinno to objąć dwa główne obszary: warunki zatrudniania pracowników oraz warunki w miejscu pracy. Pojęcie „warunki w miejscu pracy” należy rozumieć jako stosunki pracownicze oraz BHP. Zakres sprawdzenia powinien zależeć od ryzyka wystąpienia niepożądanych zdarzeń w miejscu pracy. Przed przeprowadzeniem audytu audytor zobowiązany jest wykonać analizę ryzyka. Analiza ryzyka jest wykonywana zgodnie z kryteriami umieszczonymi w dokumencie System KZR INiG/10/ Wytyczne dla audytora i prowadzenia audytu –tabela 4

W każdym przypadku audytor ma obowiązek przeanalizować dokumenty i procedury związane z zatrudnieniem (umowa o pracę, lista płac, lista szkoleń BHP, instrukcje BHP, instrukcje ppoż., itp.) i zweryfikować ich treść podczas wizji lokalnych w miejscach pracy oraz przez rozmowy z pracownikami. W przypadku średniego lub wysokiego ryzyka wystąpienia niepożądanych zdarzeń w miejscu pracy z pracownikami należy przeprowadzić długie wywiady. Wywiad należy przeprowadzić w sposób zapewniający prywatność. Audytor powinien również poprosić podmiot i pracowników o pisemną deklarację, że podmiot nie stosuje niedozwolonych praktyk. W przypadkach specjalnych (wysokie

ryzyko), kiedy istnieje podejrzenie zastraszania pracowników lub zmuszania ich do ukrywania prawdy, audytor może przeprowadzić wywiady z pracownikami emerytowanymi lub zwolnionymi z pracy.

3) Weryfikacja stosowania dobrych praktyk społecznych w podmiotach spoza UE

Kontrola w zakresie dobrych praktyk społecznych obejmuje badanie interakcji społecznych podmiotu i jego wzajemnych stosunków z lokalną społecznością i innymi interesariuszami. Dobre praktyki społeczne oznaczają także przestrzeganie przepisów krajowych i lokalnych, realizację zobowiązań, umów i kontraktów, utrzymywanie dobrych stosunków ze wszystkimi stronami uczestniczącymi w procesie produkcji lub stronami, na które proces ten wywiera bezpośredni lub pośredni wpływ, utrzymywanie dobrych stosunków ze wszystkimi związanymi grupami zawodowymi bądź społecznymi, w szczególności grupami opartymi o pochodzenie etniczne, religię, przekonania polityczne, narodowość, orientację seksualną, itp. Przed przeprowadzeniem audytu audytor zobowiązany jest wykonać analizę ryzyka. Analiza ryzyka jest wykonywana zgodnie z kryteriami umieszczonymi w dokumencie System KZR INiG/10/ Wytyczne dla audytora i prowadzenia audytu –tabela 5

W każdym przypadku audytor musi przeprowadzić analizę następujących dokumentów: umowy, kontrakty, zobowiązania, wpływy, akty własności.

W przypadku średniego i wysokiego ryzyka audytor powinien przeprowadzić dodatkowe rozmowy z pracownikami dotyczące przestrzegania dobrych praktyk społecznych oraz powinien skonsultować się z innymi podmiotami prowadzącymi współpracę handlową z podmiotem audytowanym i/lub skonsultować się z lokalnymi społecznościami, związkami zawodowymi, wykonawcami, podwykonawcami, urzędami, itp. w celu sprawdzenia informacji uzyskanych od audytowanego podmiotu. Audytor powinien również poprosić podmiot i pracowników o pisemną deklarację, że podmiot nie stosuje niedozwolonych praktyk. W przypadkach specjalnych (wysokie ryzyko) audytor powinien skonsultować się z organizacjami międzynarodowymi (organizacjami pozarządowymi, religijnymi, charytatywnymi, praw człowieka, itp.), lecz tylko jeśli posiadają one wiarygodne informacje o audytowanym podmiocie.

Uwaga 2

Tartaki

Tartaki to miejsce pochodzenia i mogą być audytowane indywidualnie lub jako część grupy - niezależnie od lokalizacji. Populacja próby tartaków podlega audytowi na miejscu podczas certyfikacji wstępnej, ale może być audytowana zdalnie dla potrzeb certyfikacji ponownej. Certyfikacja ponowna oznacza również certyfikację przez inną jednostkę certyfikującą, jednak nadal w ramach systemu KZR INiG.

Kontrola dokumentów jest możliwa, jeśli:

- kontrola dokumentów zapewnia ten sam poziom pewności, co audyt na miejscu;
- tartak jest zarejestrowany przez organ krajowy; oraz
- dostępne są wiarygodne dokumenty. Wiarygodne oznacza dokumenty wystawione przez agencje rządowe lub dokumenty przekazane agencjom rządowym w celu potwierdzenia pochodzenia biomasy, zgodnie z ustawodawstwem krajowym;
- audytor jest w stanie ustalić, czy trociny (lub inne pozostałości) wytwarzane przez tartak są spójne z wielkością obiektu oraz produkcją produktu(ów) głównego(ych) (tj. pozostałości nie są umyślnie wytwarzane, kosztem produktu głównego).

Uwaga 3

Biogazownia/biometanownia

Wszystkie zasady w zakresie audytu przypisane do zakładu przetwórczego mają zastosowanie do biogazowni/biometanowni. Dodatkowo, poniższe zasady obowiązują również:

- Audytor weryfikuje fizyczne przyłącze między biogazownią/biometanownią i siecią gazu ziemnego, na podstawie wizji lokalnej oraz dokumentów;

- Ilości wprowadzane do sieci gazu ziemnego muszą być zgodne z ilościami podanymi w PoSach, uwzględniając straty gazu oraz zarejestrowane w UDB;
- Zarówno w przypadku strat gazu, jak i skraplania, jeśli stosowana jest rzeczywista wartość GHG, podczas audytu musi zostać przeprowadzona kontrola wiarygodności przez eksperta technicznego.
- Audytor sprawdza, czy odbiorca (odbiorcy) jest (są) certyfikowany (certyfikowani) zgodnie z dobrowolnym systemem uznanym przez WE. Audytor weryfikuje: spójność PoS wydanych przez biogazownię/biometanownię i odbiorcę za pośrednictwem UDB, fizyczne podłączenie do sieci gazu ziemnego, faktury wystawione przez dostawcę gazu.
- Podczas audytu odbiorcy audytor dodatkowo weryfikuje ilość zadeklarowanego biogazu/biometanu w stosunku do całkowitej ilości zużytego gazu (pobranego z sieci gazu ziemnego) na podstawie bilansu masy wykonanego przy wsparciu Unijnej Bazy Danych;
- W przypadku obliczania oszczędności GHG (elektrownie/ciepłownie) weryfikowana jest poprawność obliczeń;
- Proces audytu uwzględnia ustawodawstwo krajowe w kontekście rozliczania krajowego celu dotyczącego OZE;
- Jeśli certyfikat obejmuje przejście na biogaz (np. biometan, biowodór) za pośrednictwem sieci gazu ziemnego lub zakładu skraplania/regazyfikacji, a podmiot gospodarczy deklaruje wykorzystanie rzeczywistej wartości emisji gazów cieplarnianych, wówczas straty gazu i obliczenia emisji gazów cieplarnianych dla etapu skraplania/regazyfikacji są zatwierdzane przez eksperta technicznego, chyba że audytor może udowodnić wiedzę i doświadczenie w tej dziedzinie.

Uwaga 4

Podmioty prowadzące działalność w wielu miejscach

Jeżeli podmiot posiadający magazyn/ zbiorniki, gdzie biomasa nie jest przetwarzana, prowadzi swoją działalność w więcej niż jednym miejscu (podmiot gospodarczy działający w wielu lokalizacjach) i posiadają one wspólny system zarządzania, można stosować następujące zasady. Główna siedziba podlega audytowi raz do roku. Przed wydaniem certyfikatu podmiotowi gospodarczemu audyt musi zostać przeprowadzony i zakończony we wszystkich miejscach.

Jednak, jeśli centrala wdrożyła system planowania zasobów przedsiębiorstwa (ERP), który obejmuje wszystkie lokalizacje i dostępne są dokumenty potwierdzające legalizację urządzeń pomiarowych, audyt można przeprowadzić zdalnie. Należy jednak zweryfikować istnienie lokalizacji.

Poważne niezgodności wykryte na którymkolwiek obiekcie powodują unieważnienie certyfikatu dla całej firmy.

Dodawanie/usuwanie obiektu(-ów) w trakcie okresu ważności certyfikatu

Jeśli podmiot gospodarczy zamierza dodać magazyn(-y) lub wycofuje się z prowadzenia zrównoważonej działalności w którejkolwiek lokalizacji, zobowiązany jest do poinformowania o tym KZR INiG. Jednostka certyfikująca decyduje, czy konieczny jest audyt na miejscu, czy też przeprowadzana będzie weryfikacja zdalna. Jeśli lokalizacja jest objęta tym samym systemem zarządzania, dostępne są wiarygodne dokumenty, nie ma wątpliwości, że lokalizacja istnieje, nie ma nowych surowców, wówczas można przeprowadzić weryfikację zdalną. Jeśli zakład gromadzi materiały z miejsc pochodzenia, zastosowanie mają zasady weryfikacji FGP.

Usuwanie lokalizacji

Jeśli podmiot gospodarczy zamierza zrezygnować z korzystania z danej lokalizacji, ma obowiązek zweryfikować bilans masy. Jeśli wszystkie wymagane dokumenty są dostępne w biurze, może być przeprowadzony jako kontrola dokumentów.

Lokalizacje, w których odbywa się jedynie działalność biurowa nie są traktowane jako obiekt wg wymogów Systemu KZR INiG i nie mogą być wymienione w certyfikacie.

Uwaga 5

Emisje gazów cieplarnianych

W przypadku audytu obliczeń rzeczywistej wartości emisji gazów cieplarnianych, audytorom należy przekazać niezbędne informacje z odpowiednim wyprzedzeniem. Obejmuje to dane wejściowe i wszelkie istotne dowody, informacje na temat zastosowanych współczynników emisji i wartości standardowych oraz ich źródeł odniesienia, obliczenia emisji GHG i dowody związane z zastosowaniem jednostek redukcji emisji GHG (eccr, eccs, esca).

Każda zmiana w metodologii obliczeń (stosowane standardowe wartości obliczeniowe emisji GHG itp.) wprowadzona w okresie ważności certyfikatu musi zostać zatwierdzona przez audytora. Podmioty gospodarcze mogą składać wnioski dotyczące rzeczywistych wartości emisji gazów cieplarnianych dopiero po zweryfikowaniu ich zdolności do przeprowadzania obliczeń rzeczywistych wartości w drodze audytu.

Audytor odnotowuje emisje występujące w miejscu poddanym audytowi w raporcie z audytu. W przypadku przetwarzania biopaliw końcowych audytor rejestruje emisje po alokacji i uzyskane oszczędności. W przypadku, gdy emisje znacznie odbiegają od wartości typowych (tj. powyżej 10%) lub obliczone rzeczywiste wartości oszczędności emisji są rażąco wysokie (powyżej 30% odchylenia od wartości standardowych), raport z audytu musi również zawierać powody, które mogą wyjaśnić to odchylenie.

Uwaga 6

UDB

Korzystanie z unijnej bazy danych jest obowiązkowe dla każdego podmiotu gospodarczego w łańcuchu dostaw (począwszy od FGP) biopaliw, gazowych paliw transportowych. Wprowadzono obowiązek rejestracji w Unijnej Bazie Danych (UDB) (ścieżka certyfikacji – biopaliwa i biopłyny).

Informacje, które mają być przekazywane w ramach łańcucha dostaw, muszą być zawarte w dokumentacji towarzyszącej fizycznym dostawom surowców lub paliw. Należy je również umieścić w unijnej bazie danych, w przypadku ciekłych i gazowych paliw transportowych, które kwalifikują się do zaliczenia do licznika, o którym mowa w art. 27 ust. 1 lit. b) Dyrektywy (UE) 2018/2001, lub które są uwzględniane do celów, o których mowa w art. 29 ust. 1 lit. a), b) i c) akapit pierwszy tej Dyrektywy.

System KZR INiG zapewnia, że podmioty gospodarcze prawidłowo wprowadzają wszystkie istotne informacje do unijnej bazy danych.

Do celów śledzenia partii paliw ciekłych lub gazowych we wzajemnie połączonej infrastrukturze i podlegających temu samemu systemowi bilansowania masy, charakterystyka zrównoważonego rozwoju i ograniczenia emisji gazów cieplarnianych oraz inne informacje opisane w ust. 1 są rejestrowane w unijnej bazie danych w pierwszym punkcie wejścia i rejestrowane jako zużyte w punkcie końcowej konsumpcji. Jeżeli paliwa gazowe są pobierane z wzajemnie połączonej infrastruktury i dalej przekształcane w paliwa gazowe lub ciekłe, za punkt końcowego zużycia uznaje się punkt końcowego zużycia końcowych paliw gazowych lub ciekłych. W takim przypadku wszystkie etapy pośrednie od pobrania paliw gazowych z infrastruktury wzajemnie połączonej do punktu końcowej konsumpcji końcowych paliw gazowych lub ciekłych muszą zostać zarejestrowane w unijnej bazie danych.

Jednostki certyfikujące są zobowiązane do weryfikacji dokładności informacji wprowadzonych do unijnej bazy danych lub odpowiedniej krajowej bazy danych.

5.8.3 Metodyka ustalania wielkości i doboru próbki losowej

Minimalna liczba miejsc pochodzenia poddawanych kontroli losowej to pierwiastek kwadratowy miejsc pochodzenia (x , gdzie x to liczba miejsc pochodzenia) zaokrąglony do najbliższej liczby całkowitej. Liczbę tę należy zwiększyć w przypadku wyższego poziomu ryzyka. System KZR INiG określa kryteria ustalania ogólnego poziomu ryzyka w obszarach oraz konsekwencje tego poziomu ryzyka dla podejścia do audytu (zob. System KZR INiG/10 pkt 6. Ocena ryzyka). Próba musi być reprezentatywna dla całej grupy i określona przy użyciu kombinacji ryzyka i wyboru losowego (wybór losowy musi być wykorzystany do wyboru co najmniej 25% próby). PoO wybrane do audytu powinny się różnić z roku na rok.

5.8.4 Ocena wymagań

Auditor ocenia niezgodności zgodnie z wymaganiami systemu oraz dokumentuje stwierdzone niezgodności. Klasyfikacja tych niezgodności jest weryfikowana podczas przeglądu technicznego w ramach decyzji certyfikacyjnej.

Na spotkaniu zamykającym omawiane są wnioski i zidentyfikowane niezgodności, które muszą być przekazane w udokumentowanej formie przez audytora na spotkaniu zamykającym.

W odniesieniu do każdej zidentyfikowanej niezgodności Klient, oprócz wdrożenia niezbędnych natychmiastowych działań korygujących, identyfikuje źródłową przyczynę niezgodności.

5.8.5 Niezgodności

Niezgodności zawsze ocenia się z punktu widzenia ryzyka sprzedania materiałów niespełniających KZR jako spełniających KZR.

Podmioty gospodarcze nie mogą składać oświadczeń dotyczących zrównoważonego rozwoju w okresie zawieszenia.

Zawieszona podmioty nie mogą dołączać do innego systemu dobrowolnego do momentu zniesienia okresu zawieszenia. KZR INiG nie akceptuje podmiotów gospodarczych, których certyfikat został zawieszony przez inny system dobrowolny, do momentu rozwiązania wszystkich kwestii będących podstawą zawieszenia.

Niezgodności krytyczne

Niezgodności krytyczne obejmują celowe naruszenie norm systemu dobrowolnego, jak oszustwo, nieodwracalna niezgodność lub niezgodność zagrażająca integralności programu dobrowolnego

Niezgodności krytyczne obejmują między innymi następujące przypadki:

(a) niezgodność z obowiązkowym wymogiem dyrektywy (UE)2018/2001, takim jak przekształcenie gruntów, które narusza art. 29 ust. 3, 4 i 5 tej dyrektywy;

(b) nieuczciwe wystawienie dowodu zrównoważonego rozwoju lub deklaracji własnej, na przykład celowe powielenie dowodu zrównoważonego rozwoju w celu uzyskania korzyści finansowych;

(c) umyślne wprowadzanie w błąd w opisie surowców, fałszowanie wartości gazów cieplarnianych lub danych wejściowych, a także umyślne wytwarzanie odpadów lub pozostałości, na przykład umyślna modyfikacja procesu produkcyjnego w celu wytworzenia dodatkowych pozostałości lub umyślne zanieczyszczenie materiału z zamiarem zaklasyfikowania go jako odpadu.

Podmiotom gospodarczym ubiegającym się o certyfikację nie wydaje się certyfikatu. W przypadku audytów w nadzorze lub ponownej certyfikacji, niezgodności krytyczne prowadzą do natychmiastowego odebrania certyfikatu. Podmioty gospodarcze mogą ponownie ubiegać się o certyfikację po upływie 2 lat od daty utraty ważności certyfikatu. Dotyczy to również niezgodności krytycznych wykrytych w ramach innych, dobrowolnych systemów. Dotyczy to także poważnych niezgodności krytycznych wykrytych w ramach innych, dobrowolnych systemów.

Jednostka certyfikująca powinna natychmiast poinformować Administratora Systemu KZR INiG o przypadku niezgodności krytycznych. Zależnie od stopnia niezgodności, KZR INiG może narzucić

odpowiednie zalecenia (np. żądanie dodatkowych dokumentów lub uczestnictwo audytora KZR INiG w audycie itp.).

Niezgodności poważne

Grupa ta obejmuje brak spełnienia obowiązkowych wymagań Dyrektywy (UE) 2018/2001, jeśli niezgodność jest w formie potencjalnie odwracalnych, powtarzających się i systemowych problemów lub aspektów, które pojedynczo, lub w połączeniu z innymi niezgodnościami, mogą skutkować zasadniczymi awariami systemu.

Poważne niezgodności obejmują, ale nie ograniczają się do następujących:

(a)systematyczne problemy z bilansem masy lub zgłoszonymi danymi GHG, na przykład nieprawidłowa dokumentacja jest identyfikowana w ponad 10% wniosków zawartych w reprezentatywnej próbie;

(b)pominięcie przez podmiot gospodarczy deklaracji uczestnictwa w innych dobrowolnych systemach w trakcie procesu certyfikacji;

(c)niedostarczenie audytorom istotnych informacji, na przykład danych dotyczących bilansu masy i sprawozdań z audytu.

W przypadku poważnych niezgodności podmiotom gospodarczym ubiegającym się o certyfikację nie wydaje się certyfikatu. Poważne niezgodności stwierdzone podczas audytów w ramach nadzoru lub ponownej certyfikacji, lub w ramach kontroli wewnętrznej systemu dobrowolnego lub procesu składania skarg, prowadzą do natychmiastowego zawieszenia certyfikatu podmiotu gospodarczego. Jeśli podmiot gospodarczy nie usunie poważnych niezgodności w ciągu 90 dni od powiadomienia, certyfikat zostanie cofnięty, a niezgodność będzie traktowana jako niezgodność krytyczna.

Drobne niezgodności

obejmuje aspekty, które skutkują ograniczonym wpływem, odosobnionymi lub tymczasowymi przerwami, są niesystematyczne i nie skutkują zasadniczym błędem w przypadku braku skorygowania.

Audytor główny decyduje o terminie skorygowania niezgodności, który jednak nie może przekraczać 90 dni. Okres ten może zostać przedłużony po uzyskaniu zgody KZR INiG, jednak nie dłużej niż do 12 miesięcy od ich zgłoszenia i daty kolejnego audytu nadzoru lub recertyfikacyjnego. Brak dotrzymania terminu skutkuje odmową wydania certyfikatu. Dowody usunięcia niezgodności należy przesłać do audytora wiodącego. Jeśli podmiot gospodarczy chce zmienić jednostkę certyfikującą, wszystkie niezgodności muszą zostać zamknięte. W przeciwnym razie audyt nie może zostać przeprowadzony. Jeśli poprzednia jednostka certyfikująca nie jest już akredytowana przez KZR INiG, dowody należy przesłać do biura KZR INiG, a KZR INiG podejmuje decyzję o dalszych działaniach.

Certyfikat może zostać wydany po zatwierdzeniu korekty i działań korygujących przez audytora wiodącego.

Przykład: pominięcie parametru w obliczeniach danych GHG, który nie ma istotnego wpływu na zgłaszaną intensywność emisji GHG.

W uzasadnionych przypadkach, główny audytor może podjąć decyzję o audycie w nadzorze.

Obserwacje

Mają na celu zwrócenie uwagi podmiotowi na potencjalną możliwość powstania w przyszłości niezgodności w obszarze, w którym tę obserwację stwierdzono.

Niezgodności FGP

Krytyczne lub poważne niezgodności miejsc pochodzenia (członków FGP) zidentyfikowane podczas audytu są oceniane zgodnie z zasadami określonymi powyżej i są traktowane jako niezgodności FGP. Jeśli krytyczna lub poważna niezgodność zostanie zidentyfikowana w całej początkowej próbie grupy,

audytowi poddawana jest również dodatkowa próba członków grupy o tej samej wielkości. Niezgodności systemowe większości członków grupy (miejsz pochodzenia) w całej próbie prowadzą do zawieszenia lub cofnięcia certyfikatu dla całej grupy, w zależności od przypadku.

Audyt w nadzorze

Pierwszy punkt skupu odpadów/pozostałości

Audyt w nadzorze jest obowiązkowo przeprowadzany przez jednostkę certyfikującą sześć miesięcy po pierwszej (wstępnej) certyfikacji. W przypadku punktów odbioru i handlarzy zajmujących się zarówno odpadami i pozostałościami oraz materiałami świeżymi (np. olejami roślinnymi), dodatkowy audyt przeglądowy przeprowadzany jest po trzech miesiącach od pierwszego audytu certyfikującego (obejmujący pierwszy okres bilansu masy).

W przypadku recertyfikacji jeśli poziom ryzyka jest wysoki, audyt w nadzorze przeprowadzany jest w ciągu 4 miesięcy od daty wystawienia certyfikatu. Po takim audycie należy przeprowadzić nową analizę ryzyka. W przypadku średniego poziomu ryzyka, audyt w nadzorze należy przeprowadzić w ciągu 7 miesięcy. Wielkość próby audytowanych dokumentów zwiększa się odpowiednio.

Audyt w nadzorze przeprowadzany jest w przypadku:

- stwierdzonych niezgodności poważnych oraz w razie konieczności przy stwierdzeniu niezgodności drobnych (decyzja audytora)
- obrotu surowcami wysokiego ryzyka* z załącznika nr IX dyrektywy RED II
- w każdej sytuacji na podstawie informacji z KZR INiG, KOWR, PCA, urzędów państwowych

**Surowce wysokiego ryzyka to produkty, którymi obrót generuje wysokie prawdopodobieństwo wystąpienia nieprawidłowości: zużyty olej kuchenny, tłuszcze zwierzęce*

5.9 Raport z auditu

Po każdym audycie przygotowywany jest raport zawierający minimum:

1.W odniesieniu do podmiotu gospodarczego:

- Dane kontaktowe głównego certyfikowanego podmiotu (nazwa i adres firmy, adres do korespondencji);
- Zakres certyfikatu;
- Współrzędne szerokości i długości geograficznej (gospodarstw i plantacji certyfikowanych jako pojedyncze podmioty);
- Obszar certyfikacji (dla pierwszych punktów skupu lub indywidualnie certyfikowanych gospodarstw i plantacji);
- Szacowaną ilość zrównoważonego materiału, który można zebrać przez rok (w przypadku łańcuchów dostaw w rolnictwie i leśnictwie);
- Szacowaną ilość zrównoważonego materiału, który można zebrać przez rok (w przypadku punktów zbiórki odpadów i pozostałości);
- Wykaz lokalizacji objętych zakresem certyfikacji (nazwa i adres);
- Materiały wejściowe/wyjściowe (fizycznie) obsługiwane przez certyfikowane obiekty - klasyfikacje muszą być zgodne z wymogami określonymi w załączniku IX do dyrektywy (UE) 2018/2001;
- Szacunkowa ilość zrównoważonych materiałów wejściowych wykorzystywanych rocznie (tylko producenci produktu końcowego);
- Szacunkowa ilość zrównoważonego produktu końcowego, który mógłby zostać wyprodukowany rocznie (tylko producenci produktu końcowego)

2.W odniesieniu do jednostki certyfikującej:

- Dane kontaktowe (nazwa i adres) oraz logo;

- (b) Skład zespołu przeprowadzającego audyt;
- (c) Jednostka akredytująca oraz zakres i data akredytacji

3. W odniesieniu do procesu audytu:

- (a) Datę audytu;
- (b) Przebieg i czas trwania audytu (w podziale na czas spędzony na miejscu i zdalnie - w stosownych przypadkach);
- (c) Standardy systemu poddane audytowi/certyfikacji (w tym numer wersji);
- (d) Audytowane lokalizacje;
- (e) Metoda audytu (ocena ryzyka i podstawa doboru próby, konsultacje z zainteresowanymi stronami);
- (f) Certyfikat innych dobrowolnych systemów lub standardów;
- (g) Rodzaj danych dotyczących emisji gazów cieplarnianych (wartości standardowe, nuts2 lub rzeczywiste - w tym informacje na temat stosowania współczynników ograniczenia emisji gazów cieplarnianych).

4. W odniesieniu do wyników audytu

- (a) miejsce i data wydania
- (b) wykaz stwierdzonych niezgodności oraz planowanych/podjętych działań korygujących i/lub korekcyjnych.

Z kolei audytor powinien, w raporcie z audytu, zapisać emisje występujące na audytowanym obiekcie (wszystkich istotnych składowych) oraz w stosownych przypadkach, osiągnięte ograniczenia, celem udokumentowania, że obliczenia zostały dokładnie zweryfikowane i zrozumiane. Jeśli emisje te znacznie odbiegają od wartości typowych (t. przekraczają 10 %) lub obliczone rzeczywiste wartości oszczędności emisji są rażąco wysokie (przekraczają 30% odchylenia od wartości standardowych), raport powinien zawierać informacje wyjaśniające to odchylenie. Jednostki certyfikujące muszą niezwłocznie poinformować KZR INiG o takim odchyleniu.

Raporty obejmujące wszystkie zidentyfikowane niezgodności muszą zostać przekazane podmiotowi certyfikowanemu podczas spotkania zamykającego.

Raporty z audytu powinny stanowić własność auditowanego i nie powinny być przekazywane w całości lub części, osobom trzecim, chyba, że za wcześniejszą zgodą auditowanego (z wyjątkiem, gdy przepisy prawa stanowią inaczej).

5.10 Przyznawanie certyfikatu

Bureau Veritas Polska Sp. z o.o. ponosi odpowiedzialność za przyznanie certyfikatu na zgodność z systemem Kryteriów Zrównoważonego Rozwoju KZR INiG.

Certyfikat przyznawany jest na podstawie udokumentowanej decyzji certyfikacyjnej po technicznym przeglądzie raportu z audytu oraz usunięciu stwierdzonych ewentualnie niezgodności we właściwym terminie.

W trakcie przeglądu dokumentacji przez Bureau Veritas Polska Sp. z o.o. przez osoby weryfikujące, jeżeli zostanie uznane za stosowne, ma możliwość podniesienia rangi niezgodności, co powinno być uzasadnione na formularzu weryfikacji. Ustalenia z przeprowadzonego audytu stanowią rekomendację, a nie ostateczny wynik audytu, który po dokonaniu przeglądu dokumentacji może zostać zmieniony. Klient zostaje poinformowany pisemnie (drogą elektroniczną) o zmianie statusu niezgodności.

Certyfikat będzie ważny od daty jego przyznania zapisanej na certyfikacie, a traci ważność po upływie 12 miesięcy.

Certyfikaty zgodności w ramach KZR INiG wydawane przez Bureau Veritas Polska Sp. z o.o. są podpisywane przez uprawnione osoby z wykorzystaniem podpisu elektronicznego. W sytuacjach szczególnych dopuszcza się podpis ręczny osoby uprawnionej.

Certyfikat wystawiany przez Bureau Veritas Polska Sp. z o.o. posiada odpowiednie znaki certyfikacji. Klient jest uprawniony do eksponowania certyfikatu w miejscu pracy oraz posługiwania się nimi w celach promocyjnych i reklamowych.

Każdy certyfikat wystawiany jest z raportem skróconym, który stanowi nieodłączną jego część.

Raport skrócony powinien zawierać co najmniej:

- w przypadku pierwszych punktów zbiórki, miejsc pochodzenia, przedsiębiorstw handlowych prowadzących magazynowanie: wykaz miejsc objętych zakresem certyfikatu (nazwa i adres);
- miejsca objęte audytem;
- materiały wejściowe/wyjściowe (fizycznie) obsługiwane przez certyfikowane obiekty - klasyfikacje muszą być zgodne z wymogami określonymi w załączniku IX do dyrektywy (UE) 2018/2001 (w przypadku podmiotów gospodarczych z magazynowaniem/bez magazynowania, rodzaj materiału będącego przedmiotem obrotu);
- współrzędne długości i szerokości geograficznej (dla gospodarstw i plantacji certyfikowanych jako pojedyncze podmioty);
- rodzaj danych dotyczących emisji gazów cieplarnianych (wartości standardowe, NUTS2 lub wartości rzeczywiste - w tym informacje na temat zastosowania współczynników redukcji emisji gazów cieplarnianych), dla każdej lokalizacji i dla każdego certyfikowanego materiału osobno.

Certyfikaty umieszczane są na stronie KZR INiG oraz portalu BOK-KZR.

Certyfikaty umieszczone przez właściciela standardu KZR mogą mieć następujące statusy:

- wygasły oznacza certyfikat, który utracił ważność; Podmiot gospodarczy może ponownie ubiegać się o certyfikację
- zawieszony oznacza certyfikat tymczasowo unieważniony z powodu niezgodności zidentyfikowanych przez jednostkę certyfikującą lub na dobrowolny wniosek podmiotu gospodarczego. Komentarze (w razie potrzeby) mogą zostać opublikowane wraz z powodem zawieszenia. Komentarze mogą obejmować okresy, w których certyfikat był zawieszony; Podmiot gospodarczy może również z własnej woli wnioskować o zawieszenie. Gdy certyfikat jest zawieszony, podmiot gospodarczy nie może w tym okresie przystąpić do innego dobrowolnego programu
- zakończony oznacza certyfikat, który został dobrowolnie unieważniony, w trakcie jego ważności
- ważny oznacza aktywny certyfikat po pomyślnym zakończeniu audytu w ramach dobrowolnego systemu, poświadczający, że podmiot gospodarczy spełnia wymogi Dyrektywy (UE) 2018/2001. Aktywny certyfikat umożliwia podmiotowi gospodarczemu przekazywanie zrównoważonego materiału
- wycofany oznacza certyfikat, który został trwale unieważniony przez jednostkę certyfikującą lub dobrowolny system.

Certyfikat ważny jest przez okres jednego roku.

Certyfikat jest dwujęzyczny: w języku angielskim oraz języku urzędowym certyfikowanej firmy.

5.11 Zakończenie, wycofanie, ograniczenie lub zawieszenie certyfikatu

Bureau Veritas Polska Sp. z o.o. zastrzega sobie prawo zawieszenia, ograniczenia, wycofania certyfikatu w każdej chwili w okresie jego ważności.

Zakończenie ważności certyfikatu ma miejsce wówczas, gdy podmiot gospodarczy poinformuje jednostkę certyfikującą o niekontynuowaniu certyfikacji (nieprzystępowaniu do audytu recertyfikującego) i umowa między obiema stronami zostanie rozwiązana.

Zawieszenie certyfikatu jest czasowym ograniczeniem możliwości korzystania z certyfikatu, znaków certyfikacji oraz pociąga za sobą ograniczenie aktywnego reklamowania i promowania faktu certyfikacji.

Wycofanie certyfikatu oznacza odebranie klientowi certyfikacji oraz zwrot do Bureau Veritas Polska Sp. z o.o. wydanych certyfikatów oraz znaków certyfikacji, jeśli ma to zastosowanie. Wycofanie certyfikatu jest zazwyczaj następstwem zawieszenia, gdy nie ma dowodów podjęcia skutecznych działań korygujących po stronie klienta.

Ograniczenie certyfikatu dotyczy tych zakresów oraz surowców/produktów, na które nie został potwierdzony proces zgodności z wymaganiami KZR INiG lub w związku z informacjami przekazanymi przez właściciela standardu KZR INiG.

Każdorazowo zakończenie, zawieszenie, wycofanie oraz ograniczenie certyfikatu skutkują modyfikacją w formalnych dokumentach certyfikacyjnych, informacji publicznej, upoważnieniach do używania znaków.

Cofnięcie certyfikatu oznacza odebranie klientowi certyfikacji oraz zwrot do Bureau Veritas Polska Sp. z o.o. wydanych certyfikatów oraz znaków certyfikacji, jeśli ma to zastosowanie..

Każdorazowo decyzja o zakończeniu, zawieszeniu, wycofaniu, ograniczeniu certyfikatu podejmowana jest w ramach udokumentowanej decyzji certyfikacyjnej.

Bureau Veritas Polska Sp. z o.o. może zawiesić lub wycofać certyfikat w następującym przypadku:

- postępowania prawnego Klienta
- nieopłacenia bieżącego auditu przez certyfikowany podmiot
- negatywnego wyniku auditu
- informacji przekazanych przez właściciela standardu

Certyfikat może zostać cofnięty w wyniku audytu przeprowadzonego przez jednostkę certyfikującą lub audytorów KZR INiG (zgodnie z kontrolą wewnętrzną KZR INiG) jeżeli stwierdzono krytyczną(-e) niezgodność(-ci). Jeśli certyfikat został cofnięty w wyniku audytu KZR INiG, jednostka certyfikująca jest niezwłocznie informowana o tym fakcie oraz zapisuje stosowne informacje. W takim przypadku firma nie jest już uczestnikiem systemu KZR INiG. Certyfikat może zostać przywrócony po audycie z pozytywnym wynikiem, przeprowadzonym przez jednostkę certyfikującą.

Procedura zawieszenia certyfikatu może zostać wszczęta zarówno przez KZR INiG oraz jednostkę certyfikującą, jeśli naruszone zostały niektóre postanowienia umowy, przy czym naruszenia te nie zostały sklasyfikowane jako niezgodności. Certyfikat może zostać przywrócony, jeśli spełnione zostaną warunki określone w decyzji.

Informacje o cofnięciu, zawieszeniu lub wszelkich innych zmianach statusów certyfikatów są niezwłocznie publikowane na stronie internetowej KZR INiG. W przypadku cofnięcia certyfikatu, towary tracą swój zrównoważony charakter. W przypadku zawieszenia certyfikatu, firma nie może nabywać/zbywać towarów jako zrównoważonych, ale wciąż jest zobowiązana do kontrolowania bilansu masy, a towary na magazynie utrzymują status zrównoważonych. Tym samym, okres zawieszenia jest również przedmiotem weryfikacji w trakcie audytu.

KZR INiG informuje wszystkie inne systemy (i Unijną Bazę Danych), jeśli posiadacze certyfikatów zostaną zawieszani lub certyfikat zostanie cofnięty przez jednostkę certyfikującą lub KZR INiG. Natomiast, jeśli certyfikat wydany przez inne systemy dobrowolne został zawieszony lub cofnięty ze względu na stwierdzoną niezgodność, System KZR INiG może odmówić przejścia podmiotowi gospodarczemu lub jego poprzednikowi prawnemu na okres minimum dwóch lat od zawieszenia lub zakończenia uczestnictwa w innym systemie.

Bureau Veritas Polska Sp. z o.o. zastrzega sobie prawo opublikowania, w sposób uznany za stosowny, decyzji o zakończeniu, zawieszeniu, ograniczeniu lub wycofaniu certyfikatu danemu podmiotowi.

Bureau Veritas Polska Sp. z o.o. informuje klienta o działaniach potrzebnych do zakończenia zawieszenia i przywrócenia certyfikacji oraz o innych działaniach wymaganych.

Zawieszono podmioty nie mogą dołączać do innego systemu dobrowolnego do momentu zniesienia okresu zawieszenia. KZR INiG nie akceptuje podmiotów gospodarczych, których certyfikat został zawieszony przez inny system dobrowolny, do momentu rozwiązania wszystkich kwestii będących podstawą zawieszenia.

Cofnięcie certyfikacji jest poważną decyzją, które może być podejmowane wówczas, gdy staje się oczywistym, że wszystkie podejmowane działania łącznie z zawieszeniem nie przynoszą wystarczających rezultatów do przywrócenia pełnej zgodności z wymaganiami standardu.

Jeżeli, podczas okresu ważności certyfikatu, Klient zdecyduje o rezygnacji z certyfikacji lub okaże się niemożliwe utrzymanie ważności certyfikatu, to na podstawie otrzymanego zgłoszenia Bureau Veritas Polska Sp. z o.o. unieważni umowę certyfikacyjną i wycofa certyfikat.

Jeśli umowa zostaje unieważniona na wniosek Klienta, Bureau Veritas Polska Sp. z o.o. potwierdza ten fakt elektronicznie, z jednoczesnym wezwaniem do zwrotu wszystkich wydanych certyfikatów i towarzyszących znaków certyfikacyjnych, jeżeli ma to zastosowanie

6. PROCEDURA ODWOŁAWCZA I SKARGI

Postępowanie w przypadku skarg reguluje procedura GP06-PL Skargi i odwołania dotyczące certyfikacji. Klient jest uprawniony do składania pisemnego odwołania od decyzji certyfikacyjnej.

7. ZAPISY

Zapisy związane z programem certyfikacji są nadzorowane i przechowywane przez okres 5 lat.

8. NADZÓR

Właściciel standardu w ramach programu KZR INiG prowadzi ocenę uczestników systemu, jak również Jednostek Certyfikujących, poprzez prowadzenie kontroli wewnętrznych.

Jednostka certyfikująca może przeprowadzić dodatkowy audyt w związku z pozyskanymi informacjami lub na wniosek KZR INiG lub KOWR w ramach nadzoru nad wydanymi certyfikatami.